

Încă sănătem

Dragos Niculescu

Sântem și răi, dar sântem și cuminti,
Trăim, dar și murim, precum e scris,
Însă nu mai e-n lume loc de sfinți
Și-i pacea unui orizont proscris.

Mai sînt copii ce cresc pe acest pămînt,
Tot încolțește viața vrînd, nevrînd,
Deși prin jur nimic nu mai e sfînt,
În țara cu hotarul lăcrimînd.

Se mai iubește încă infernal,
Ca-ntr-o poveste-a unui veac frumos,
Parcă-n virtutea unui semn fatal
De a sfida terestrul putregos.

Și ne-ntrebăm, trezindu-ne din nou,
În cîte-o dimineață, ce-i cu noi
Și cît vom mai zidi acel ecou
Plin de lumini în umbre și-n nevoi.

Și-apoi o luăm la pasul cotidian,
Ca printr-un vag deșert a tot ce-a fost.
Și zi de zi – trădări, cenușă, van
Și sentimentul pierderii de rost...

E tragic, e cumplit cît de furați
Am devenit în suflete și-n minti
Și cît ne mulțumim, de resemnați,
Să-naintăm, bezmetic, prin căinți.

Trăim istoria? Nu, trăim infect,
Sub Dumnezeul calomniat de hoți
Ce-și poartă-n sînge diavolul suspect
Cu care ne-au înveninat pe toți.

Ni s-au schimbat cu forța niște poli,
Și-acum plătim pentru-a fi fost de-acord,
Și nu mai știm, bolnavi de-atîtea boli,
La care sud să ne-nchinăm, ori nord.

Pe brazda cea vîndută am rămas
Doar realizatorii de consum,
Doar condamnații pașnici, fără glas,

POEZII ONLINE

Stăpîni pe lîna transformată-n scrum.

Pămînt și oameni - straniu carnaval
De prăbușiri cu măștile-n culori,
Și parc-un sens către-un etern final
Și doar mireasma sinceră din flori...

Încă săntem - e bine și atît,
Spre-a locui ruini de paradis,
Și-n roșii, porcii-și scaldă bietul rît
Ca pentru şansa ultimului vis.